

Гінкул А. О.

*студентка факультету «Фінанси, банківська справа та страхування»
Одеський торговельно-економічний інститут
Київського торговельно-економічного університету
м. Одеса, Україна*

Нововведення бухгалтерського обліку та звітності в контексті євроінтеграції

З 2018 року всі українські підприємства мають складати у складі річної фінансової звітності Звіт про управління – документ, що містить не тільки фінансову інформацію, а й нефінансову, яка характеризує стан і перспективи розвитку компанії та розкриває основні ризики й невизначеності її діяльності підприємства. Від подання цього звіту звільняються мікропідприємства і малі підприємства, а середні підприємства мають право не відображати у звіті про управління нефінансову інформацію.

Документ спрямований на зближення українського національного законодавства до законодавства ЄС, включаючи правила ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності. Ці зобов'язання є наслідком Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, яке набрало чинності з 1 вересня 2017 року.

Фактично розширено перелік підприємств, які зобов'язані публічно розкривати свою фінансову звітність. Крім того, уряд має затвердити перелік видів діяльності, при здійсненні яких, підприємства повинні будуть розкривати свою звітність. Зокрема, встановлюється обов'язок застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) для підприємств які «становлять суспільний інтерес». Це компанії-емітенти, цінні папери яких торгуються на біржі, банки, страхові компанії, недержавні пенсійні фонди, інші фінансові установи (крім мікро- і малих підприємств), а також великі підприємства [2].

Крім держорганів, підприємство зобов'язане, на вимогу, подавати фінансову звітність на розгляд трудовому колективу, а також за запитами фізичних та юридичних осіб надавати копії такої звітності. Оскільки фінансова звітність, хоч і складається на основі бухгалтерського обліку, вона не є комерційною таємницею – це прямо вказано в прийнятому законопроекті.

Деякі зміни відбулися у складанні консолідованої звітності компаній. До цього часу консолідовану фінансову звітність подавали компанії, у яких є дочірні підприємства, тобто на 100% належать материнській компанії. Такий звіт показував фінансові результати та рух коштів головної контори і її «дочок» як єдиного суб'єкта. Тепер поняття дочірні підприємства замінено на «контрольовані». Для складання консолідованої звітності пропонується ділити підприємства за розміром згідно з європейською класифікацією. Так, в новій редакції закону виділяється наступні групи підприємств: мікро -, малі -, середні - та великі підприємства. Якщо сукупна вартість активів на річну дату складання фінансової звітності за попередній рік – до 350 тис. євро, чистий дохід – до 700 тис. євро, середня кількість працівників – до 10 осіб це –

мікропідприємства. До малих віднесені підприємства, чия сукупна вартість активів – до 4 млн євро, чистий дохід – до 8 млн євро, середня кількість працівників – до 50 осіб. Середні підприємства – з вартістю активів до 20 млн євро, чистим доходом до 40 млн євро і штатом до 250 осіб; великі підприємства, в яких сукупна вартість активів понад 20 млн євро, чистий дохід більше 40 млн євро, а середня чисельність працівників – понад 250 осіб.

В новій редакції Закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» переглянуто принципи бухгалтерського обліку, зокрема, виділено такі: повне висвітлення; автономність, послідовність, безперервність, нарахування, превалювання сутності над формою, єдиний грошовий вимірник, інші принципи, визначені міжнародними стандартами або національними ПБО, або національними ПБО в державному секторі [3]. З переліку вилучили такі принципи: «обачність»; «історична (фактична) собівартість»; «періодичність». До принципу «послідовність» внесено доповнення про можливу зміну облікової політики у випадках, передбачених міжнародними стандартами фінансової звітності та національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку у державному секторі. Стаття 5 «Валюта бухгалтерського обліку та фінансової звітності» доповнена реченням такого змісту: «На вимогу користувачів фінансова звітність може бути додатково перерахована в іноземну валюту [4]. Тепер компанії, які розробляють надра, або лісові ресурси України, зобов'язані складати Звіт про платежі на користь держави. Мається на увазі підприємства які належать до гірничодобувної діяльності. Такий же звіт про сплачені податки і збори до бюджету повинні становити компанії-оператори трубопроводів з постачання нафти, газу і хімічних продуктів (наприклад, аміакопроводи).

Список використаних джерел:

1. Офіційне видання державної фіскальної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/uk/publication/100006336-novi-pravila-obliku>.
2. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bank.gov.ua/>.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
4. Степова Т. Г. Що до змін у Законі України про бухгалтерський облік та фінансову звітність // Зб. наук. праць за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції: Менеджмент, фінанси та підприємництво: стан, аналіз тенденцій та науково-економічний розвиток (Львів, 24 лютого 2018 року). ГО «Львівська економічна фундація». – Львів : ЛЕФ, 2018. – 116 с.

Науковий керівник: **Степова Т. Г.**, канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування,
Одеський торговельно-економічний інститут
Київського торговельно-економічного університету
м. Одеса, Україна